

Tenhle díl bude (pravděpodobně, pokud to nepřezenu ☹) kratší, než ten původní. I když významově je to nastejno.

Když jsme totiž v úterý dorazili dom z výletu, ohařiska se nadlábli a poté propadli energetickému amoku z toho , že jejich vjédrem týraný těla mají najednou přebytek energie. A začli se rvát jako ty koně. Chtěla jsem vám to vyfotit, ale ani režim sport na to nestačil. Nicméně vznikla jedna ftipná rozmazanina a já doufám, že to bude viditelný ☹

Tali tam - kupodivu ☹ - vypadá civilizovaně, zato Rumouš jako zmutovaný morče ☹ ☹ .- Nicméně oba měli energie na rozdávání a průůūdili neskutečně. Tali se šla v nestřeženým okamžiku, kdy jsme byli v koupelně, rozradostnit cupováním nebohého plyšového oře /už tím pádem skorem skonala/. Rozesela tak po koberci nejen to bílý, čím jsou plyšáci obvykle naplněný, ale taky maaaalilinkatý kuličky, který měl milej plyšák v pupíku. Brtník za to byl obzvlášť vděčný, když to pak vybíral z koberce a razantně nás všechny z toho obýváku vykpnul ☹ .

Jeden díl dedektýfky ohařící přežili, ale pak že už jako ven, kdyby se šlo. No a tak se šlo. Nemám ráda komplikace a..... tak jsem jí prostě nasadila jen kšíry a krám nechala programově doma. S sebou jsem si místo toho vzala svatosvatý přísahání, že budu f klidu. Stůj, co stůj. A..... i jsem to přísahání mohla splnit. PÁČ:

POSLOUCHEJTE!!
!!!!!!!!!!!!

Ešče nikdy nikdá Talinka nebyla tak moc hodňoučká, jako byla tohodle večera. Byla prostě nejvýbornější, jak kdy zatím byla. Byli jsme tam zkrátka tři. Ne jako jindy. Že jsem tam já, Rumíček a pak někde ona, kterou k sobě musím lovit a nebo neustále udržovat její pozornost. Nebo naopak že je tam ona a já, která drží teda tu její pozornost a Rumíček nás doplňuje. Ne, vůbec. Teď jsme tam prostě byli fšící tři!!!! A co navíc, mohli jsme se v klidu procházet.

A nejen to, i jsme se tam fšící pěkně honili kolem zábradlího! A kolem laviček. Tam sice musela nutně jít vyznat lásku vzhlednému hošíkovi na lavičce, ale prej co by ne, když se mu líbila. Pravá modelína. A já si prostě jen šla, jen tááák s rukama v kapsách, který jsem vyndala jen v momentě, kdy jsem šla uklidit po jednom nebo po druhým. Vždycky se mi v takovejch chvílích vybaví ty naše začátky, kdy jsem lítala vzduchem, či řešila něco neřešitelnýho □ . Ejch. Tak ráda se courám se psem a teď mi to bylo dopřáno. Tolik mi to chybělo! A tak jsem si to užívala do plnejch. A myslím, že ohařiska zrovna tak. Protože nám všem třem bylo moc příjemně. A nebylo to zdaleka jen tím, že vzduch se ochladil □ . Tak jsem se o to musela s vámi všema v krátkosti podělit.